

[Lilli Gyldenkilde]

har vi, fordi vi har gennemført en fornuftig idrætspolitik her i landet, og ligeså kan man sige om det område, vi her taler om, at hvis vi har et godt erstatningssystem, den dag man ryger ud, bevarer man en god arbejdskraft, og det er vi jo berømte for her i landet. Hvorfor i alverden skal de svageste på arbejdsmarkedet så skubbes ud som B-medlemmer?

Jeg kan godt forstå, at hr. Kofod-Svendsen er ked af at stå model til dette, men det er jo hans forlig, ikke mit.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Man skal jo aldrig være utaknemlig, når et medlem af et af regeringspartierne endelig går op for at forsvare dette elendige forlig. Regeringspartierne har jo hidtil overladt det til det radikale venstre.

Når hr. Kofod-Svendsen kommer op og prøver at forsvare dette forlig med: hvad er det for et dagpengesystem, vi har? Hvor findes det bedre? – så vil jeg gerne spørge hr. Kofod-Svendsen: hvad er det for et dagpengeniveau, kristeligt folkeparti mener den danske lønmodtager skal ned på? Er det Hongkongniveauet? Er det bananrepublikniveauet, man taler om?

Og hvad er det for et livssyn – det synes jeg vi bør have kristeligt folkepartis svar på – der ligger til grund for ikke alene at sørge for, at folk får mindre leverpostej på brødet – det kan de leve med et stykke tid, hvis der er håb forude – men også at gennemføre en lovgivning, der indfører håbløshed for de dårligst stillede i det danske samfund? Hvad er det for et livssyn? Er det et kristent livssyn, der gør sig gældende, når man tilslutter sig et sådant forlig? Det kunne det være interessant at få svar på.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg netop har deltaget i en konference i Bruxelles, hvor jeg har haft lejlighed til at tale med en række repræsentanter for socialdemokratiske partier og for paralleller til socialistisk folkeparti. Der har jeg redegjort for forliget mellem regeringen og det radikale venstre, hvor det helt væsentlige jo er, at man nu får

et uddannelses tilbud samtidig med, at man oppebærer dagpenge, og den tanke er blevet rost, når jeg har talt med repræsentanter for socialdemokratiske partier i en række europæiske lande. De har sagt: her er virkelig perspektiv.

Når jeg bliver spurgt, hvilket livssyn der ligger bagved – hvor man siger, at det går ud på håbløshed – så vil jeg sige, at det, at man får mulighed for at videreudanne sig, så man kommer ud af den passivitet, som kendetegner det nuværende system, da virkelig er et tilbud, som repræsentanter for spørgernes partier i andre lande roser.

Når fru Lilli Gyldenkilde siger, at vi har det bedste system, men at vi nu vil ødelægge det, så må jeg svare, at det netop er det forlig, som er blevet rost af fru Lilli Gyldenkildes og af hr. Kaj Poulsens kolleger i andre lande.

Jeg må sige, at man skulle tage og færdes lidt mere i internationale sammenhænge og høre, hvordan situationen er, ikke i Hongkong og sådanne steder, men i andre europæiske lande. Så ville man finde ud af, at situationen er væsentlig bedre i Danmark. Det nye er perspektivet med uddannelsesmuligheden. Det er virkelig baseret på et positivt livssyn.

(Kort bemærkning).

Tonni Nielsen (SF):

Det er en kort bemærkning til hr. Kofod-Svendsen. At man skal se på, hvad der sker i udlandet, kan jo være rigtigt nok, men jeg har altså den opfattelse, at når vi diskuterer lovgivning i Danmark, så er det her i folketinget, det sker. Vi tager vores udgangspunkt i den befolkning, vi omgås til daglig. Det er det samme, jeg gør i kommunalpolitik, når jeg er i Roskilde.

Vi har gang på gang også fra denne talerstol hørt fra regeringspartierne og ikke mindst fra kristeligt folkeparti, at nu skal vi se optimistisk frem i tiden. Det er optimismen, det positive, vi skal have frem. Og hvad er det så, hr. Kofod-Svendsen siger i denne forbindelse? Det er jo det negative. Skal vi ikke være stolte her i det danske folketing over, at vi har en lovgivning, der er den bedste i verden? Det er det positive, og det synes socialistisk folkeparti.